

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופטת אורית וינשטיין

המערערים: מוחמד אבו מוך
אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ

נגד

המשיב: פקיד שומה חדרה

2

החלטה

3

1. המערערים, מוחמד אבו מוך (להלן – המערער) ואבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ (להלן – המערערת) (המערער והמערערת יכוננו להלן יחד – המערערים) הגישו שתי בקשות בכתב (להלן – הבקשות), במסגרתן נטענה על ידם טענת התיישנות. טענת ההתיישנות מתייחסת לשומות בצווים שהוצאו למערערים על ידי המשיב, פקיד שומה חדרה (להלן – המשיב) לשנת המס 2007 (ביחס למערער) ולשנים 2009-2010 (ביחס למערערת).

9

2. על שתי טענות מבקשים המערערים לבסס את טענת ההתיישנות שבפניהם: האחת, הטענה לפיה פירוט נימוקים לקביעת השומות בצווים ותקצירי השומות הגיעו לידי המערערים לאחר חלוף התקופה הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א – 1961 (להלן – הפקודה), אף כי מן הבקשות עולה כי אין מחלוקת כי נימוקי השומות ותקציריהן נשלחו בדואר רשום במסגרת התקופה האמורה. את טענתם זו מבקשים המערערים לבסס על הלכת בית המשפט העליון בעניין ע"א 5954/04, ע"א 1857/05 פקיד שומה ירושלים 1 ואח' נ' סמי ואח' (להלן – הלכת סמי), לפיה, לגישת המערערים, נקבע כי המועד הקובע העוצר את "מירוץ ההתיישנות" הינו מועד מסירת השומות לידי הנישום; השניה, טענת המערערים לפיה פירוט נימוקי השומה ותקצירי השומות נמסרו באמצעות שליח למשרדו של מייצג המערערים במסגרת התקופה, אך לא נמסרו צווים בכתב לידי המערערים עצמם. בעניין זה מפנים המערערים לעמ"ה 719/73 וקסמן נ' פשמ"ג.

20

21

22

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המשיב מצידו טוען כי דין הבקשות להידחות בשל קיומה של הלכה פסוקה מפי בית המשפט
2 העליון בעניין ע"א 3929/13 פקיד שומה תל אביב 3 נ' נאמן (להלן – הלכת נאמן) במסגרתה
3 נקבע כי המועד הקבוע לצורך עמידה בתנאי סעיף 152(ג) לפקודה הוא מועד המשלוח של
4 השומות לנישום, ולא מועד קבלת השומות אצל הנישום. על כן, ומשאינן כל מחלוקת בין
5 הצדדים כי מועד משלוח השומות בצווים למערערים בדואר רשום, כמו גם מועד המסירה על
6 ידי שליח של נימוקי השומות ותקציריהן לידי מייצג המערערים - הינו במסגרת המועד הנקוב
7 בסעיף 152(ג) לפקודה – דין הבקשות להידחות.
8
- 9 עוד ובנוסף, טען המשיב כי אין בסיס להיסמכותם של המערערים על הלכת סמי, שכן זו לא
10 קבעה כי המועד הקבוע לצורך עצירת מרוץ ההתיישנות בעניין הוצאת שומות הינו מועד
11 המסירה של השומה לידי הנישום, אלא ההתייחסות בהלכת סמי הינה למועד הוצאתו של
12 הצו "מכלל שליטתו" של פקיד השומה.
13
- 14 באשר לטענה השניה של המערערים, השיב המשיב כי למייצג המערערים נמסרו כדן ובפועל
15 נימוקי השומות כמו גם תקצירי השומות הכוללים את חישוב המס הנובע מן השומות. המשיב
16 טוען כי מייצגם של המערערים מוסמך היה לקבל לידי את השומות, ולא נשמעה טענה אחרת
17 בעניין זה מפי המערערים. כמו כן, הוסיף המשיב וטען כי אין כל בסיס בדין לטענת המערערים
18 לפיה יש להמציא השומות לידיהם שלהם, להבדיל מלידיו של מייצגם.
19
- 20 **העובדות שאינן שנויות במחלוקת:**
21
- 22 6.2.2010 הוצאה למערער שומת 04 - שומה בהעדר דו"ח - לפי סעיף 145(ב) לפקודה
23 ביחס לשנת המס 2007. המערער הגיש דו"ח לשנת המס 2007 ביום 25.8.2010 (סעיף 3
24 לתצהיר רכז החוליה במשרדי המשיב, מר עדנאן מחגי'אנה (להלן – הרכז)).
25
- 26 דו"ח המערערת לשנת המס 2009 הוגש למשיב ביום 27.4.11, ודו"ח המערערת לשנת המס
27 2010 הוגש ביום 21.11.11.
28
- 29 שומות בצווים למערערים הוצאו ביום 29.12.14.
30
31

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

9. יצוין, כי המערערים טוענים כי הוגשה על ידם השגה על שומות 03 – לפי מיטב השפיטה, ביום 13.7.3. אלא, שהמערערים לא צירפו לבקשות תצהיר התומך בעובדות הנטענות בהן, ואף לא טרחו לצרף את העתק ההשגה שנטען שהוגשה על ידם – על כן, על פי הדין לא ניתן לקבל טענה עובדתית זו. עם זאת, וכפי שיבואר להלן, אין כל רבותא בעניין מועד הגשת ההשגה, לאור הוראת סעיף 152(ג) לפקודה.

10. על כל פנים, אין מחלוקת בין הצדדים כי המשיב מסר מסירה אישית, באמצעות מפקח ממשרדי המשיב מר ניר אריאלי, את נימוקי השומות שהוצאו למערערים ואת תקצירי השומות, למשרדו של מייצג המערערים, עו"ד מוחמד אבו-מוך (להלן – המייצג) – נא ראו סעיף 6 לבקשה וכן סעיף 7(א) לתצהיר הרכז.

11. עוד ובנוסף, מוסכם בין הצדדים כי המשיב שלח את נימוקי השומות ואת תקצירי השומות בדואר רשום ביום 30.12.14, כאשר המשיב טוען בתצהיר הרכז כי הללו נשלחו הן למערערים והן למייצג – סעיפים 7(ד) ו-7(ה) לתצהיר הרכז.

דיון והכרעה:

12. דין הבקשות להידחות.

13. אקדים ואציין, כי בכל הקשור והמתייחס לשומה בהעדר דו"ח שהוצאה למערער לשנת 2007, קובעת הוראת סעיף 150(ב) לפקודה כי:

”ב) לא הגיש הנישום דוח לשנת מס מסוימת והוצאה לו שומה לפי סעיף 145(ב) לגבי אותה שנה, יראו כהשגה על אותה שומה רק דוח שהגיש לגביה, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי הנישום לא היה חייב בהגשת הדוח או שלא ניתן היה להגישו.”

בהתאם לכך, הדו"ח שהגיש המערער ביום 25.8.10 לשנת המס 2007 מהווה השגה.

14. הוראת סעיף 152(ג) לפקודה קובעת את פרק הזמן במסגרתו חייב המשיב להפעיל סמכותו לפי סעיף 152(ב) לפקודה (קרי: להגיע לשומה בהסכם או ליתן החלטה בהשגה והוציא שומה בצו):

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 נדרש בית המשפט זה להלכת ביר ושינה אותה. לפי ההלכה העדכנית, יש לפרש את המושג
2 "שימוש בסמכות" בסעיף 152(ג), כמכוון לא רק להוצאת הצו על-ידי פקיד השומה, אלא
3 גם להבאתו לידיעת הנישום. על כן, כך נקבע, אין די בקבלת החלטה במועד הקבוע בסעיף,
4 מבלי שזו נשלחה כלל. מסקנה זו נתמכה הן בפרשנותו הלשונית של הסעיף והן בפרשנות
5 תכליתית שלו, שהדגישה את החשיבות הנודעת לצמצום של חוסר הוודאות שבו מצוי
6 הנישום.

7
8 על עניין סמי הוגשה עתירה לדיון נוסף שהתמקדה בשאלה מהי תחולתה בזמן של ההלכה
9 שנקבעה בו (דנ"א 3993/07 פקיד שומה ירושלים 3 נ' איקאפוד בע"מ (14.7.2011)
10 (להלן: עניין איקאפוד)). בעניין איקאפוד נקבע, בדעת רוב, כי הלכת סמי תחול באופן
11 רטרוספקטיבי, תוך הגבלת תחולתה להליכים שבהם ניתנה החלטה בהשגה והוצא צו שומה
12 החל מהתאריך שבו ניתן פסק הדין המחוזי בעניין סמי (23.5.2005), ואלו לא נשלחו לנישום
13 במועד הקבוע בדין.

14
15 בהמשך לכך, הגיעו לפתחו של בית משפט זה מספר מקרים שנסבו על התקופה שבין מתן
16 פסק הדין המחוזי בעניין סמי, לבין מתן פסק הדין בערעור שהוגש עליו. מקרים אלו נדונו
17 במאוחד ברע"א 429/12 דור און נ' מס הכנסה פקיד שומה (6.1.2013) (להלן: עניין דור און).
18 בעניין דור און נקבע, כי גם על מקרים אלו חלה הלכת סמי באופן רטרוספקטיבי, כפי שנקבע
19 בעניין איקאפוד. לגופם של דברים, בעניין דור און בית המשפט שב והדגיש את החשיבות
20 הנודעת להעברת ההחלטה לנישום על מנת שייפסק "מירוץ הזמנים" הקבוע בסעיף 152
21 לפקודת מס הכנסה."

22
23 17. בהלכת נאמן עמדה במוקד העניין המחלוקת מהו המועד הקבוע לצורך עמידה במועד הקבוע
24 בסעיף 152(ג) לפקודה – האם מדובר במועד שבו שלח פקיד השומה את הצו או המועד שבו
25 הצו התקבל אצל הנישום? ההכרעה בשאלה זו נעשתה תוך יישום של הלכת סמי.

26
27 בית המשפט העליון פסק בהלכת נאמן כי המועד הקובע הוא המועד שבו נשלחה השומה אל
28 הנישום ולא המועד שבו קיבל הנישום לידיו את השומה, וזאת מטעמים הנוצרים בפרשנות
29 ראויה של תכלית דיני המס ובהיבטים מעשיים.

30

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

18. הרציונל העומד בבסיסה של הלכת נאמן הוא כי ראוי ונכון לקבוע מועד לתחילת השימוש בסמכויות פקיד השומה, שהוא מועד אשר קל ופשוט לקבעו. מועד המשלוח – הינו מועד שכזה.
- מועד קבלת השומה על ידי הנישום הינו מועד אשר עשוי לייצר אי וודאות, להביא לריבוי התדיינויות עובדתיות ואף להוביל למניפולציות מצידם של נישומים בכל הקשור לקבלת השומות לידיהם.
19. כבוד השופטת ברק-ארז קבעה בהלכת נאמן כי קביעה כאמור, בדבר היות מועד המשלוח של השומה המועד הקובע לצורך עצירת שיעור ההתיישנות שבסעיף 152(ג) לפקודה, הינה נכונה וראויה גם בשים לב לסנקציה הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודה לפיה תיחשב ההשגה כאילו התקבלה אם לא יעמוד פקיד השומה במועד הנקוב בסעיף הנ"ל.
20. יתר על כן, נקבע גם בהלכת נאמן כי פרשנות הקובעת את מועד משלוח השומה כמועד בו עשה פקיד השומה שימוש בסמכויותיו תואמת גם הוראות דין נוספות, המתייחסות לקביעת מועדים לביצוע פעולות מסוימות, כאשר המיקוד הינו בהשלמת ביצוע הפעולה עד למועד הנקוב בדין, ולא במועד המצאת הודעה על נקיטת הפעולה לצד שכלפיו ננקטת הפעולה. קביעת מועד זה לביצוע הפעולה אינה פוגעת בזכויות הנתונות בידיו של הצד שכנגד להגיב כלפי נקיטת אותה פעולה במסגרת המועד שנקבע בדין, הנמנה ממועד ההמצאה לידיו. דהיינו – בית המשפט הבחין בין המועד להשלמת ביצוע הפעולה – קרי: הוצאת השומה, שאינו קשור במועד המסירה לידי הנישום אלא רק במועד המשלוח והוצאת השומה מחזקתו של פקיד השומה באופן שלא יאפשר לו עוד את שינויה של השומה, לבין המועד להגשת ערעור על השומה – הנמנה מן המועד שבו נמסרה השומה לידי הנישום.
- ”ברגיל, כאשר הדין קובע סד זמנים לנקיטת פעולה מסוימת, פרק הזמן הנקוב לשם כך אינו כולל בתוכו גם את פרק הזמן שנקבע למסירת ההחלטה או כתב הטענות, לפי העניין, לצד הנוגע בדבר. זאת, מאחר שבמקרים אלה חשוב שאמת המידה אשר על-פיה ייקבע אם הפעולה נעשתה בתוך פרק הזמן הסטטוטורי תהיה ברורה, ומכל מקום לא תהיה תלויה בשיתוף פעולה של הצד האחר הנוגע בדבר. כך למשל, בהליכים אזרחיים ומינהליים פרק הזמן הקבוע להגשת כתב טענות אינו כולל, ברגיל, את התקופה הנדרשת להמצאת כתב הטענות לצד שכנגד (ראו: תקנה 475א(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ”ד-1984; תקנה 35 לתקנות בתי משפט לענינים מינהליים (סדרי דין), התשס”א-2000). דברים אלה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 יפים אף ביתר שאת במקרים שבהם החריגה מסד הזמנים הקבוע כרוכה בסנקציה חריפה.
2 ברוח זו, בדיני ההתיישנות, המקימים מחסום דיוני לביור של תביעה שהוגשה לאחר חלוף
3 תקופת ההתיישנות, יום הגשת התביעה הוא היום הקובע לסיום מרוץ ההתיישנות ולא יום
4 המצאתה לצד שכנגד (ראו: ע"א 878/06 טרויהפט נ' עטיה, פסקה 94 (4.1.2009); טל חבקין
5 התיישנות 14 (2014)). אם כן, גם בענייננו המועד שנקבע לשימוש בסמכויותיו של פקיד
6 השומה אינו כולל מיניה וביה גם את פרק הזמן הנוסף הנדרש לשם הגעת החלטה לידי
7 הנישום.
8
9 אוסיף ואבהיר כי הקביעה שהמועד הקובע לצורך סעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה הוא
10 מועד המשלוח אין בה כדי לפגוע בזכויותיו של הנישום בכל הנוגע למועד הגשתו של ערעור
11 על החלטת פקיד השומה (ראו: תקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), התשל"ט-
12 1979). לצורך הכרעה בשאלה האם פקיד השומה עמד בחובתו הסטטוטורית, יהא היום
13 הקובע יום משלוח הצו לנישום; אולם, לצורך הכרעה בשאלה האם הנישום פעל במועד
14 בהגישו ערעור על הצו יהא היום הקובע התאריך שבו הצו הגיע לידיו בפועל או מוחזק ככזה
15 שהגיע לידיו לפי סעיף 238 לפקודת מס הכנסה. "...
16
17 21. מן הכלל אל הפרט: בענייננו, אין מחלוקת כי המשיב מסר את נימוקי השומות ותקציר
18 השומות במסירה אישית לידי מייצג המערערים ביום 29.12.14. דהיינו: במסגרת התקופה
19 הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודה. מכאן, שמלכתחילה לא מתעורר כל צורך להבחין בין מועד
20 המשלוח ומועד המסירה, מה גם שכפי שנקבע בהלכת נאמן הנ"ל המועד הקובע לצורך הפעלת
21 במכות המשיב הוא מועד המשלוח.
22
23 למעלה מן הצורך, יצוין כי בנוסף למסירה האישית לידי המייצג בוצע גם משלוח בדואר רשום
24 על ידי המשיב למייצג ולמערערים בהתאם לדין, במסגרת המועד הקבוע בסעיף 152(ג)
25 לפקודה עת נשלחו נימוקי השומה ותקצירי השומה לידי המערערים ביום 30.12.14. זאת,
26 בהתאם להלכת נאמן.
27
28 22. פרשנותם של המערערים את הלכת סמי – אין לה בסיס. בהלכת סמי לא קבע בית המשפט
29 העליון כי מרוץ ההתיישנות נעצר במועד בו נמסרה השומה לידי הנישום, אלא קבע כי כעשיית
30 שימוש בסמכות פקיד השומה במשמעות סעיף 152(ג) לפקודה תיחשב פעולה שתוציא את
31 השומה משליטתו של פקיד השומה באופן שלא יאפשר את שינויה עוד, כך שזו לא תונח
32 ב"מגירתו" של פקיד השומה ותצא מתחום ידיעתו הבלעדית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
2 23. הקביעה בהלכת נאמן כי מועד המשלוח הוא זה המביא ליישום נכון של הלכת סמי תואמת
3 אף את הוראת סעיף 238 לפקודה, העוסקת בהמצאת הודעות, ולפיה:
4
5 "א) הודעה ניתנת להמציאה לאדם בין לידו ובין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו
6 הפרטי כפי שהם ידועים לאחרונה; נשלחה בדואר רשום, יראוה כהודעה שהומצאה
7 ביום הששי שלאחר יום המשלוח, אם נשלחה לבני-אדם בישראל, או למחרת היום
8 שבו היתה ההודעה מגיעה על ידי הדואר בדרך הרגילה, אם נשלחה לבני-אדם
9 שמחוץ לישראל, ולהוכחת המצאה בדרך זו דיה הוכחה שהמכתב המכיל את
10 ההודעה נשלח כראוי ומוען כראוי.
11 ב) הודעה שנשלחה כאמור בסעיף קטן (א) והנמען סירב לקבלה, יראוה כאילו הומצאה
12 כדין."
13
14 24. הוראת סעיף 238 לפקודה קובעת חזקת המצאה כדין, בהתייחס למשלוח של הודעה, וזאת
15 בהתחשב בכך שהנישום עשוי שלא לקחת את דבר הדואר מבית הדואר או מתיבת הדואר,
16 בשל מגוון של סיבות.
17
18 לפיכך, נקבע כי ההמצאה כדין אינה אמורה להיות תלויה "בשיתוף הפעולה" של הנישום, אם
19 יבחר ליטול את דבר הדואר אם לאו. ההמצאה כדין תלויה אך ורק במשלוח ההודעה במועד
20 למען הנכון. זאת ותו לא.
21
22 על פי אותו רציונל, הקביעה כי המשיב עשה שימוש בסמכות הנתונה לו לפי סעיף 152(ב)
23 לפקודה אינה יכולה להיות תלויה בנישום, אלא צריכה להיות קביעה הנשענת על נתון עובדתי
24 קל, פשוט וברור – הוא מועד המשלוח. מרגע ששלח פקיד השומה את השומה אל הנישום –
25 הרי שהוא פעל להביאה לידיעתו של הנישום, כפי דרישת הלכת סמי, והוראת סעיף 238
26 לפקודה משלימה וקובעת מתי ייחשב הנישום כמי שנמסרה לו הודעה, לרבות ביחס להוצאת
27 שומה.
28
29 25. יתר על כן וכאמור, במקרה שלפנינו, מעבר למשלוח הצווים בדואר רשום, נמסרו הצווים
30 במסירה אישית. ברור כי כאשר מדובר במסירה אישית, החזקה האמורה בסעיף 238 לפקודה
31 אינה נדרשת ואף אינה רלוונטית.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 15-02-17731 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 15-02-17792 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 על כן, לא יכולה להישמע מפי המערערים טענה לפיה השומות בצווים לא הובאו לידיעתם
2 במועד. השומות נשלחו לידיהם במועד ונמסרו לידיהם במועד.
3
- 4 26. אינני מקבלת את טענת המערערים לפיה מסירת נימוקי השומות ותקציריהן לידי מייצגם אין
5 בה די וכי יש להמציאן לידי המערערים עצמם.
6
- 7 על פי הדין, משלוח פירוט נימוקי השומות בליווית תקציר השומות הכולל את חישוב המס –
8 מהווה שימוש בסמכותו של פקיד השומה כדרישת סעיף 152(ג) לפקודה.
9
- 10 27. לא נשמעה מפי המערערים טענה לפיה המייצג לא היה מוסמך לקבל לידי את נימוקי השומות
11 ותקצירי השומות.
12
- 13 יתרה מזאת, טענה כאמור, גם אילו היתה מועלית, חייבת להיות מגובית בתצהיר ערוך כדין,
14 תוך הצגת מסמך יפוי כוח המגביל את סמכות הייצוג של המייצג בעניין זה, או תוך הצגת
15 מסמך יפוי כוח המגדיר באופן ספציפי ובלעדי את סמכויות המייצג. זאת לא עשו המערערים.
16 לפיכך, ההנחה הסבירה היא כי המייצג היה מוסמך לקבל בשם המערערים את הצווים.
17
- 18 28. לטעמי, אין רלבנטיות לפסק הדין בעמ"ה 719/73 וקסמן נ' פשמ"ג אליו הפנו המערערים
19 כאסמכתא, כביכול, לדרישה לשיגור השומות למערערים עצמם ולא רק למייצג. ראשית, לא
20 מצאתי כי בפסק הדין הנ"ל קביעה לפיה משלוח למייצג אינו מספק את הדרישה הקבועה
21 בדין; שנית, כאמור לעיל, המשיב ממילא שלח את השומות בדואר רשום גם למערערים
22 עצמם.
23
- 24 29. לא מצאתי כי יש צורך בטיעון הנוסף שהוסיף המשיב וטען בסעיפים 18 ו-19 לתגובתו,
25 העוסקים בשאלה, התיאורטית במקרה דנן, האם די במשלוח נימוקי השומה בלבד, ללא
26 חישוב המס, בכדי לעמוד בהוראת סעיף 152(ג) לפקודה.
27
- 28 בפועל, אין מחלוקת בין הצדדים כי נמסרו במסירה האישית וגם נשלחו בדואר הרשום פירוט
29 נימוקי השומה וכן תקצירי השומות הכוללים את חישוב המס. על כן, אין כל מקום להידרש
30 לטיעונו של המשיב בעניין זה.
31
32

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"מ 17731-02-15 אבו מוך למסגרות ונגררים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה
ע"מ 17792-02-15 אבו מוך נ' פקיד שומה חדרה

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

סוף דבר:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

30. השומות בצווים שהוצאו למערערים לשנות המס 2007, ו- 2009-2010 – הוצאו, נשלחו ונמסרו כדין במועד הקבוע בסעיף 152(ג) לפקודה, ועל כן דין טענות ההתיישנות שנטענו על ידי המערערים במסגרת הבקשות – להידחות.

המערערים יישאו בהוצאות המשיב ובשכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪, אשר ישולמו ללא קשר לתוצאות הערעורים בתוך 30 יום מהיום.

31. בישיבת קדם המשפט הקבועה ליום 7.9.15 ייקבעו סדרי הדין להמשך ניהולם של הערעורים.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ה, 26 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

אורית וינשטיין, שופטת

18
19